

बाटोमा लक्ष्मी भेटें

– विसुनदेव महतो

बाटोमा लक्ष्मी भेटें
बाटोमा देवकोटा भेटें ।

चौबाटोमा अलमलाई
देशलाई मुट्टिमा समाती उभिएको म
भिखारीको दानी भिखारी महाज्ञानिलाई सोधें
"महाकवि, यो बाटो कहाँ जान्छ?"
उनले भने
"मूर्ख, कुनै बाटो कतै जाँदैन
जानु त तिमीलाई छ
तिम्रो देशलाई छ" ।

मेरो मूर्खतामाथि दया आएर होला शायद
आज पनि उनले मलाई आफ्नो कोट दिए
फेरि पनि उनी भिखारी भए ।

अस्ति भेट्दा उनको हातमा चुरोटमात्रै देखेको थिएँ
आज एक हातमा चुरोट र अर्को हातमा रक्सीको bottle पनि थियो
शायद फेरि पनि उनले आफ्नो कविता बेचे ।

चुरोटको धुँवासँग आज बन्दुकको पनि धुँवा मिसिएको थियो
अनि बारुदको गन्ध आइराखेको थियो
तर फेरि पनि आज उनी शान्तिको खोजिमा थिए
फेरि पनि हामी टच बाल्यौं
फेरि पनि हामी टुँडिखेलमा शान्ति खोज्यौं

फेरि पनि हामी निराशा भेटायौं ।

अस्ति भेट्दा उनी नेता नभईकन पनि मन्त्री थिए

आज उनी नेता भएर पनि मन्त्री थिएनन् ।

उनले "तिम्रोलागि अहिले म अरू केही गर्न सकिदैन" भने

म उही चौबाटोमा उभिराखें

उही अलमल, उही अन्धकार ।

शायद भोलि फेरि महाकवि महाज्ञानी यहीं बाटो फर्कलान्

र मलाइ कुनै एक दिशा देखाउलान्

ठिक बाटो डोर्याउलान् ।

--Bisundev Mahato

November 06, 2005

(लक्ष्मी-जयन्तीको उपलक्ष्यमा— कार्तिक २० गते, २०६२ साल ।)